

CCOO INFORMA: CAL UNA INVESTIGACIÓ PARTICIPATIVA PER A EVITAR ELS ACCIDENTS LABORALS A LA UNIVERSITAT

Han passat tres mesos des de l'accident laboral que li va costar la vida a un company que desenvolupava treballs de manteniment al campus de Burjassot i la Universitat de València encara no ha donat resposta a les demandes que CCOO va plantejar el mateix dia de l'accident per tal de realitzar una investigació interna d'aquest fet. Reiteradament hem demanat al Rectorat que havia d'obrir-se un procés intern d'investigació de l'accident, amb participació sindical, per tal d'aclarir els fets que varen conduir a la mort d'un treballador i sobretot per a establir les mesures preventives que hauran d'aplicar-se en el futur.

El Rectorat de la Universitat ha demorat quasi tres mesos el lliurament als delegats i delegades de prevenció de la documentació necessària per a analitzar l'accident i encara no ha constituït el grup de treball que hem proposat insistentment. La investigació participativa dels accidents laborals és una pràctica molt estesa i que té com a objectiu conèixer els fets que han succeït i les seues causes amb la finalitat d'adoptar mesures correctores. Resulta sorprenent que una institució com la Universitat de València, teòricament compromesa amb la salut laboral i amb la participació democràtica, es mostre reticent a aplicar metodologies de treball que són habituals en moltes empreses.

CCOO considera preocupant l'actitud que la Universitat de València, mitjançant els màxims responsables institucionals de la salut laboral, ve mostrant respecte d'aquest accident. Sembla que la Universitat tracta de defugir la seua responsabilitat en el tema, limitant-lo a un problema que només afecta l'empresa de la contracta de manteniment. Resulta, d'una banda, inacceptable que la Universitat tracte de negar la seua posició d'empresa principal pel que fa a la coordinació d'activitats, amb arguments tan insostenibles com que les activitats de manteniment es troben "diferenciades i allunyades de l'activitat pròpia de la Universitat" (amb unes quaranta persones de la Universitat treballant en aquestes funcions!). Una argumentació tan feble només pot pretendre allunyar-se el més possible de la responsabilitat respecte d'aquest accident.

D'altra banda, CCOO considera inacceptable que en els primers diagnòstics que la Universitat ha realitzat d'aquest accident es pretenga descarregar-ne tota la responsabilitat en el propi treballador. Resulta evident que hi ha diferents aspectes sobre els quals també hem de plantejar-nos preguntes i aplicar mesures per tal de resoldre els problemes que han tingut relació amb l'accident: què ha passat amb les mesures de protecció col·lectiva? és segura la coberta on es va produir l'accident? ha funcionat correctament la supervisió de les mesures preventives? són suficients els procediments de

coordinació d'activitats amb les empreses contractades? Aquestes i altres qüestions són justament les que haurien de centrar el treball de la comissió que proposem per tal d'arribar a conclusions preventives perquè mai més torne a produir-se la mort d'una persona al seu lloc de treball. Cal recordar, a tall d'exemple, que la coberta on estaven treballant els companys de manteniment quan es va produir l'accident (i més del 75% de les cobertes de la Universitat) va ser clausurada pocs dies després a instàncies de CCOO i de la Inspecció de Treball. Evidentment, aquestes cobertes no són segures ara ni ho eren abans de l'accident.

CCOO reitera que la Universitat ha de jugar un paper encara més actiu en el control dels riscos laborals que es produeixen a les seues instal·lacions, amb independència de quina siga l'empresa titular de la relació laboral. S'ha de prioritzar la prevenció sobre altres criteris econòmics o organitzatius i continuar treballant per a reduir els riscos a zero. Cal, per tant, que el Rectorat modifique la seua actitud i encete immediatament el procés participatiu d'anàlisi de l'accident que necessitem per tal d'evitar cap accident laboral més a la Universitat.